

LEONARDI ARETINI AD COLVCI
VM SALVTATVM PRAEFATIO.

Go tibi hunc librum Coluci
ex media / ut aiūt / grecia de
legi : ubi eiusmodi rerum
magna copia est / & infinita
pene multitudo. Nec uerit
lum ne abs te ut parum libe
ralis ac sane ingratus / accu
rer / si ex tāta abundantia hoc

tam paruum munus ad te mitterem. neque enim id nunc a
go / neque ita amens sum ut existimem hac tantula re sum
mis tuis erga me officium satisfacere posse. Sed ut mer
catores solent degustationem aliquam rerum uenali
um accipere / quo facilius de illarum emptione deli
berare queant. Sic ego cum cuperem pro tuis singu
laribus meritis summa quae in me beniuolentia / quicquid
mea opera / labore / industria / efficere possem in te u
num conferre / hunc tibi librum transcripsi quasi de
gustationem quandam studiorum meorum. quae si ti
bi doctissimo homini probata esse sensero / maiora cum
fiducia deinceps aggrediar / tuo grauissimo atque opti
mo iudicio confirmat. Et iam non paruis munuscu
lis sed maioribus tecum agam. quae id quod de mune
ris paruitate supra dixi non ad librum ipsum sed ad
conuertendi laborem referri uolo. Nam & si liber per
se breuis est / tantum tamen ponderis ei adiicit Baluii
nomen ut magnus putari debeat auctoritate scriben
tis. quae quidem apud grecos tanta est ut & seueritate

Handwritten marginal notes in Latin script, including phrases like 'si de se ipso libello' and 'quod in me beniuolentia'.

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DUISBURG

*ad hunc finem ad
hoc potest hunc
et hunc et hunc et hunc
ad hunc hunc hunc*

*ad hunc ad hunc ad hunc
ad hunc ad hunc ad hunc*

*Non emulo & qui
voluerunt studium hunc
miserant & se
nihil egregie offu-
derunt*

uite; & sanctimonia morum: & preterea optimarum
artium studio / sacrarum q; litterarum doctrina cete-
ris ferme omnibus existimet^{esse} precellere. Sed cum sint
permulti atq; inclyti libri quos ille accuratissime scri-
ptos reliquit / nos in presentia hunc potissimum dele-
gimus: maxime cum conducere ad studia nostra ar-
bitrati sumus. Atq; ideo libenti^{us} id fecimus q; aucto-
ritate tanti viri / ignaviam ac puerilitatem eorum cu-
piebamus refringere / qui studia humanitatis vitupe-
rant: atq; ab iis omnino abhorrendu censent. Quod
iis contingit fere qui ea tarditate ingenii sunt / ut ni-
hil altum neq; egregium valeant intueri. qui cum ad
nullam partem humanitatis aspirare ipsi possint / nec
alios quidem id debere facere arbitrant^{ur}. Sed hos cu
sua ignorantia relinquamus / neq; enim digni sunt de
quibus verba fiant / & iam Basilium ipsum audiamus
in quo animaduerte quæso quanta gravitas sit;

MAGN
NES Q
LIBRIS

expulsi tu
q; pollum li
am alicuam
Anatoli ad h
parentes hunc
ego quidem ex
sunt parentes
fuit enim i ca
consequens mo
uos hunc de le
dure hanc hanc
et nihil nobis
mimum iller
mum illum et
spicatur. de
lia sequitur
feream penam

MAGNI BASILII LIBER AD IUVENES QVANTVM EX GENTILIVM LIBRIS AC LITTERIS PROFICIVNT.

Multa sunt filii/que hortatur me ad ea uobis consulenda que optima esse duco: que q̄ uobis/ si illa sequimini profutura confido. Quippe & huiusmodi etas & multarū rerum usus/ & insup/ quod omnia maxime docet/ in utraque ptem imitatione satis esse expertum/ humanarum rerum me fecere peritum. Ita q̄ possum iis qui nuper uitam ingressi sunt/ quasi uiam aliquam qua tutissime proficilcantur ostendere. Accedit ad hoc q̄ naturali q̄de necessitudine me post parentes/ nemo est uobis propinquior. quamobrem ego quidem erga uos nec minus beniuolentię habeo q̄ ipsi parentes: uos autem puto/ nisi forte me uestra fallit opinio/ cum me intuemini parentum desiderio/ haudquaę moueri. Si igitur quae a me dicentur/ ca uos suscipe ac sequi parati estis: in secundo eritis ordine laudatorum apud Hesiodum. Si minus: ego lane nihil molestum dicam. Vos autem meministis carminum illorum/ in quibus ille poeta inquit. Optimum illum esse qui per seipsum que agenda sunt conspiciatur. sequenti autem gradu qui aliorum consilia sequeretur: qui uero ad neutrum horum aptus esset eum penitus esse inutilem. Nec uos ulla admira-

tio teneat si quotidie ad magistros eūtibus uobis / ue-
terum q̄ uirorū & ingenio & doctrina præstantium /
per ea quę illi scripta reliquere / continuum usum &
familiaritatem habentibus / ego aliquid utilius ex me
ipso inuenisse profitear. Equidem hoc ipsum monitu-
rus uenio / non oportere uos eiusmodi uiris ita men-
tis uestre gubernacula pmittere / ut quacunq̄ ducant
ea seq̄mini: sed id dumtaxat quod utilitatem affert ab
illis accipientes / scire etiam: si sit opus: contemnere.
Que igitur ea sunt / & quemadmodum discernantur
id iam uobis apiam hinc sumens initium. Nos q̄dem
o filii hanc humanam uitā / nihil omnino esse arbitra-
mur. nec bonum quicq̄ existimandum censemus neq̄
appellandum / quod utilitatē nobis hūcūq̄ suppedi-
tet. non itaq̄ dignitatem / non amplitudinem maio-
rum / non corporis uires / non formam / non magni-
tudinem / non a cunctis hominibus habites honores /
non ipsum impium / non quicquid dici potest in hac
uita excellens: sed longius nostre procedunt spes / &
ad alterius uite preparationē cuncta molimur. Que
igitur ad hanc uitā conferunt / ea nos totis uiribus
optanda querenda q̄ esse arbitramur. que uero illuc
usq̄ puenire nequeunt / ut nullius momenti despiciē-
da. Quenam tamen ista sit / & quo pacto illa uiuatur
id sane ostendere plus negotii esset / q̄ nos in p̄sentia
susceperimus. maiores etiam auditores q̄ ipsi nunc es-
tis ad percipiendum requirit. Hoc solum cum dixerō
satis abunde uobis dixisse putabo. Si quis omnē post
creatos homines felicitatem mente cōcipiat / simul q̄
in unam congerat uniuersam / ne paruā quidem par /

Quis velle in se...
et...
pro...
...

quod se a quo parte
aut de...
...

labore sine in ampu
...

in vltimo...
...

...

...

fabula

(dorico puerbio) diredigentes. Et quoniam ad hanc no/
stram uitam p uirtutem ascēditur / uirtus autem ipsa
a poetis / multum ab historicis / multo & iam magis a
philosophis laudatur / eorū uerbis maxime est inher/
endum. neq; enim parum utilitatis habet & consuetu/
do quedam & familiaritas uirtutum / mentibus iuue/
num animis q; infusa / cum maxime inherere soleant
& pene indelebilia esse que in tenera etate discuntur /
ppter animoz molliciem p̄funde inuista. Et quid ali/
ud Hesiodum uoluisse purandum est / cum illa scripsit
carmina / que uniuersi decantant : Aspera inquit p̄mo
& pene uiua & sudoris continui & laborum plena est
uia / que ad uirtutem ducit. quamobrem nec cuiusuis
est ppter arduitatem illam capellere / nec capellenti
facile ad cacumen euadere. Sed ubi id supaueris / ex e/
ius fastigio uidere licet / ut uia illa leuis sit & pulcra :
ut q; expedita & facilis & longe iocūdior / q̄ altera que
ad uicia ducit. quam uniuersam simul arripi posse /
ipse idem poeta testatur. Mibi qdem uidet / nihil ob a/
liud / q̄ ut nos ad uirtutem p̄bitatem q; adhortaretur
ista dixisse / ne laboribus uicti / ante finem desisterem?
Sed & si quis alius humiliter uirtutem laudarit / ei ser/
mone p̄mpullime recipiem? Ego autem e quodam
uiro / qui ad uestigandas poetarum mentes acutissimū
habet / audiui / cum diceret totam Homeri poesim / lau/
dem esse uirtutis : omnia q; illius poetę huc tendere :
nisi quid interdum incidens sit / uerum in eo loco uel
maxime id patere / cum finxit cephalanorū dūce nau/
fragio eiectū / tā spectabile fuisse / ut illos qbus & solus
& nudus apparuit / uerecundia aliqua auerteret. qn /

docuere
ut p̄
cum
com
eorum
q̄
Vixem
ille
O hor
frage
natis
da res
cau
la uirtus
...

in regno fides. dicit
habuit. dicit

doquidem pro uestib/ uirtute illum dixit honoratū/
 ut pmū regina reuerita sit eū/ deinde reliqua pbeā/
 cum multitudo tantū putauit/ ut relictis epulis quib/
 comelabant unum illi cuncti intueretur: nullum q;
 eorum esse qui eo tempe magis quicq̄ ab diis optaret
 q̄ Vlixem fieri/ q̄q̄ & nudum & naufragum/ Solebat
 ille poetarum interpres hoc ī loco clara uoce clama/
 re. O homines sit uobis cura uirtutis/ que & cum nau/
 frago simul enatat: & in litore nudū eiectum fortu/
 natis pbeacibus uenerabiliorem ostendit. Et pfecto
 ita res est/ cetera omnia nō magis possidentium sunt
 q̄ cuiusq; ut in talari ludo huc illuc q; tranleutia: So/
 la uirtus & uiuenti & mortuo stabilis est & firma pol/
 lessio. Qua ratione motus mihi uidetur. Solon cum
 inquit ad diuites. At nos non pmutabimus cum uir/
 tute diuitias quoniam uirtus firma est/ diuitias uero
 alias aliū possidē. Similia his sunt & a Theognide di/
 cta qui inqt deum (quencunq; tandem is senserit) ua/
 rie hominibus talentum appēdere: alio enī tempe di/
 uitias affluere/ alio nihil possidere. Hec eadem a Pro/
 dico sophista qdam in loco suorum librorum de uir/
 tute ac uiciis sapientissime scripta sunt/ cui quidē pre/
 standē sunt aures. neq; enim spernendus est ille uir:
 Is uero ita inquit quantum ego memini (nam ei) uer/
 ba non teneo nisi q; sine metro sic ait). Herculem cum
 is adolescens esset/ uestre ferme etatis diu secum mul/
 tum q; dubitasse: utram uiam caperet/ cum duas uide/
 ret. unam uoluptatis/ alteram uirtutis: inter ambi/
 gendum autem duas accessisse matronas. has uero es/
 se & uirtutem & maliciam. statim qdem igitur & si ille

Thucydides
 dicit de uirtute
 dicit de uirtute
 dicit de uirtute

777
 Nihil uirtute
 dicit de uirtute
 dicit de uirtute

memorabile est a dicitur qd fuisse per iouis dicitur
 dicitur fuisse in dicitur dicitur fuisse in dicitur

gis cupiet. At hic est ultim^{us} iniurię timul: si qd cre-
dere oportet & Platoni: bonum uideri cum nō sis. Ea i-
git que de uirtute scripta sunt ita ut dictum est acci-
pienda cenleo: cum facta maior^{um} aut memorię succes-
sione aut poetarum uel historicorū libris usq; ad no-
stram etatem conseruata sunt. Nec huius qdem gene-
ris utilitatem negligim^{us}, ut ecce Pericles athenienis
cum eum qdam ex fori hominib^{us} pbris lacesseret / ni-
hilo est irritat^{us} neq; animo commot^{us}, sed per uniuersam
diem pseueratum est / cū ille nullo maledicto ab-
stineret: hic uero tanq̃ ea res nihil ad se ptineret / con-
temneret. uespe autē iam facto & tenebris exortis cū
iurgator ille uix eo tempe abire uellet Pericles famu-
lo cum lumine accito psecut^{us} est ipsum / ut sibi q̃ lon-
ga esset ad philosophiam exercitatio. Item cum qdam
irat^{us} Euclidi megarensi necem minaret / id qd se factu-
rum iuramento firmar^{et}. Euclides cōtra iurauit se p-
fecto illum placatur^{us} effectur^{us} qd ne sibi infensus fo-
rer^{et}. Quo pe preciu est aliqd hui^{us} modī exemplū suc-
currere metib^{us} hominū iam ira efferuiscetum. Tra-
gedię enī nequāq̃ est credēdum dicēti in inimicos ar-
mabit ira man^{us}, sed pot illimum esse / nullo modo ira-
sci. Sin id fieri nō potest / attractōnis freno moderan-
dum est / nec permittēdum longi^{us} efferri. Sed reduca-
m^{us} orationē nostrā ad claroy uiroy exēpla. Pullauit
qspiam Socrate Sophronisci filiū faciē ei^{us} petulātissi-
me cedet. Socrates uero nō repugnauit. sed illi^{us} irē ac
petulantię se pmittit: dōec uult^{us} ei uidiq; tuber fier^{et}. ue-
rū ubi ira illi^{us} latīata est Socrates qdē nihil aliud egit
nisi qd fronti luę inscripsit pcelloris nomē / quēadmodū

statuis fieri solent. Ille inquit hoc opus effecit. nec ulterius
ulcisci prexit. Hec que nostris similia sunt perdi-
gna esse imitatione ducit. hoc enim socraticum illi no-
stro conuenit quod monuit ut patienti maxillam u-
nam alteram porrigamus. tantum abest ut ulciscamur
Id autem Periclis aut Euclidis simile est illi quo mo-
nemur persecutes expectare. & benigne iras illo-
lerare. & inimicis bona precari. non autem maledice-
re. nam qui in illis erit preeruditus his postea preceptis
nostris adqesct. nec quasi impossibilia sunt asperna-
bitur. Haud sane pretereundum est Alexandri regis
memorable factum. qui cum darii filias in captiuis
haberet. mirum in modum. ut ab omnibus predicabat
formosas. ne uidere quidem uoluit. turpe esse ratum eos
qui uiros uicissent a mulieribus superari. Hoc illi no-
stro conuenit quod aspiciens mulierem ad uoluptatem &
si rem non consummat. tamen quia ad id concupit in
corde suo crimine non caret. Illud autem Clinie Pytha-
gorae familiaris difficile est credere. non dedita opera
sed fortuito. nostris conuenire quod cum posset trium tale-
toy damnum iureiurando sibi delato effugere. solu-
re quidem maluit quam iurare quam sine piurio id facere lice-
ret. Audiuerat ille. ut mihi uidetur. preceptum domini
iuramenta uetatis. Sed redeo ad id quod in principio dice-
bam. non omnia nobis precipienda sunt. sed tantum utilia.
Etenim cum eos cibos quod obesse possunt corpori diligent u-
temus. absurdum est disciplinam quibus animus aliter rationem
nullam habere. sed tanquam torres aliquas quecumque fors obtu-
lerit sine delectu immergere. Et cum gubernator non
temere nauim uentis permittat. sed ad portum dirigat.

Handwritten marginal note in Latin script, partially illegible.

Handwritten marginal note in Latin script, partially illegible.

Handwritten marginal note in Latin script, partially illegible.

laborum tolerancia uires adepti cum infinitis sudo-
ribus in gymnasio manarint / innumerasque plagas in ex-
ercitatione tulerint / uictum autem non uoluntarium
neque iucundum sed quem magister ludis prescripserit ui-
ctitarit / & in ceteris omnibus: ne orationem prebentem
instituti ut uita ante certamen acta meditatio fuerit
certaminis / tandem se nudant in stadio & summo labo-
re ac piculo decertant / ut oleastri aut apii / aut eiusmo-
di corona donent / uictoresque a precone buccinent.
Nos uero quibus premia uite nostre adeo mirabilia pro-
posita sunt / ut nec magnitudo eorum dici possit nec
multitudo numerari / in utranque aurem securi dormi-
entes altera manu cape posse credemus / pro multis sane el-
set inertia. & Sardanapalus ille primas omnium pres in
beatitudine ferret / uel Margites forte quem neque ora-
torem / neque tollorem / neque cuiusque rei actorem fuisse
Homerus ait / Si utique Homero credendum est potius quam
Pythaco qui inquit arduum esse bonum existere. mul-
tis enim laboribus susceptis uix eorum bonorum compote
fieri contingit quorum nihil in hac uita esse simile paulo
ante dicebam. Non igitur desiderandum est nobis. nec pro
breui uoluptate maxime sepe abiciendum: nisi uelimus con-
uicia pati & penas subire. non hic apud homines quod ne-
hoc quidem paruum recte sentient / sed aut sub terra aut
ubicumque sint illa iudicia. nam qui non ex uoluntate delin-
quitis forte aliqua dignabitur uenia. qui autem ex pro-
posito peiora eligit / nullam habet excusationem quam multi-
plici pena afficiat. Quid igitur faciendum est dicam quod spi-
ritus. quod aliud quam curam anime habendum / ceteris omnibus pro ni-
bilo habitis. Non ergo corpori seruendum nisi quantum summa

Nisi ex gratia peruenit
melius est non fieri
homo

36 *Stoicus*

coget necessitas / sed anima bonis artibus imbuenda, &
 ex corporum vinculis ac passionum societate per philo-
 sophiam eximeda. Illud preterea efficiendum est: ut
 corpus laborum patientissimum sit. ventri autem non ad uo-
 luptatem / sed ad sustentationem porrigendum. Nam quae sem-
 per cenas atque cogitantes mentes agitant epularum quae gratia ter-
 ras maria quae perscrutant / miserabili admodum seruitute
 premuntur: & gratissimo domino tributa petunt: ni-
 hil leuius patientes quam ii qui apud inferos penas dat iur-
 ga ignem diuidentes: & cribro aquam ferentes: & pfo-
 lum uas implere anhelantes / nullum finem laborum ha-
 bentel. Tonderi autem aut amiciri ultra quam necessitas sit
aut miserorum est secundum Diogenem aut iniuriorum. Itaque
 occupatum esse in corporis ornatu non minus turpe dicen-
 dum arbitror quam aut pelicem esse aut aduleterum. Quid e-
 nim refert homini ignauo xestide amicitiam an uili ali-
qua ueste / dummodo corpus ab intempie tuteat? Quod
 & in ceteris obseruandum est / ne quid superuacuo moliamur:
nec plus corpori tribuamus quam animae commodum sit.
 Neque enim minus turpe est uiro / qui uere hoc cognomi-
 ne dignus existat / nimiam corporis curam habere quam ad aliam
 quamuis passionem effeminatum esse. Omne porro studium
 ponere ut corpus quam optime sit / hominis est seipsum i-
 gnorantis: nec intelligenter sapientis illud quod non id quod
 cernit est homo: sed opus est maiori sapientia / ut quis
 quod nostrum quid tandem ipse sit / possit agnoscere. Verum
 enim uero id allegatum non expleta plus mente impossibili est
 quam lippis oculis solem perspicere. Expiatio autem animae
 fit ut & breuiter simul & abunde uobis dicam: per com-
 temptum earum quas nobis sensus porrigit uoluptatum.

omni parte hinc & illuc

foetum

ignauo

moliamur

id est

quae sunt

Non igitur oculi pascendi sunt absurdis spectaculo-
rum miraculis. nō aspectu corporum uoluptatis sti-
mulos relinquetium. nō p aures son' infundend' q
animā corrumpere possit. Nam & neqcia & ignāua ex
huiusmodi musica gigni sol&. sed ea musica recipien-
da est qua usus Dauid poeta sacrorum carminum re-
gem / ut ferūt / ab insania liberauit / Pythagoras & nā
cum iuuenib' quibusdam uino / fertis / saltu q p ciui-
tatē lasciuientib' obuiar& dixisse dicit ei q modos ti-
bia faciebat / ut mutata harmonia doricum psonar&.
qd ubi factum est bacchates illos adeo respūisse ferūt
ut ferta abiicerent & rubore uti l' uerecūdiam cōfel-
si domum abiret. Tantum intest corrupta & salubri
musica impleare. Quāobré ab hac qdem musica que
nūc in usu est nō secus abhorredum uobis censeo q a
quauis feditate. Nam uero eos uapores qui odore de-
lectent aeri miscere aut unguentis pungi & iam intēdi-
cere uobis erubescō. Quid dicēdum de iis uoluptati-
bus que gustu aut tactu fiunt: an dubitādum qn ille
q; eiusmodi sunt ut / nisi qs caueat / uentri ac semiser-
uire nos ueluti pecora compellat. Deniq; ut summa-
tim dicam uniuersum corpus despiciendum est. nisi
in luto uoluptatum uelim' submergi. aut certe tan-
tum indulgēdū ut philosophis: ut inq; Plato: mini-
steriū prestare possit. Eadem ferme Platoni & Paul'
mon& dū ait nō oportere nos pudentiā aliquā cor-
pis habere ad uoluptates. nā ii qui corp' optime cu-
rant animā uero que ei' seruitio uti deb& negligunt
nihil ab iis differunt qui ut organa q optima habeāt
summo studio conquirunt / artem uero cuius gratia

uoluptas in se ad se uita
p' se q' in se uita
et dicitur / q' in se uita

illa crea
contra le
scere e
poria &
transite
lucatu re
rige uol
memille
b' l' uol
ne agi no
ere. Quod q
suo uol
runt ex uol
corpi
lele q' uat
nem p
ip' corp' m
ita re
corp' uol
quos corp' p
tu quom
causos uol
ad uol
ab omni
quid uol
sue form
sp' uol
non tale
uoluptas
les sunt

9
illa organa sunt compata despiciunt. Prorsus igitur
contra seruandum est, nam castigare corpus & cōpe-
scere eius impetus ut immanem quandam beluam o-
portet. & eiusdē aduersus animā temerarios motus ra-
tionis habena cohibere atq; sedare: nō autē frena uo-
luptatu remittere & animę curā abicere: & instar au-
rige uolentia equorū tracti differri. sed Pythagorę
meminisse qui cum intelligeret quendā ex familiari-
bus suis cibi exercitationibus ut pinguis fieret, curare:
hic inquit non cessat molestiorem sibi carcerem instru-
ere. Quod genus molestię cum suspicaret Plato corpi
suo impendere, academiam insalubrem atticę locū fe-
runt ex industria delegisse, ut plusq̄ bona habitudo
corpis, seu uitis nimia luxuries ob eā rem āputaret.
Ipse q̄ iam audiui ex medicis summā corporis ualitudi-
nem piculosam esse. Cum igit̄ hęc nimia idulgētia &
ipsi corpi inutilis sit, & animę impedimētum afferat,
ī ea re studiū ponere manifestissima est insania. Quod si
corpus cōtemnerem, quid opus esset diuitiis si uolu-
ptates corporis aspernaremur, e q̄dem nō uideo nisi for-
te quem iuuaret ut in fabulis de draconibus fertur re-
conditos thesauros uigilando custodire. Qui autem
ad hęc cōtemnenda ingenue eruditus esset, plurimum
ab omni facinore & uerbo & ope abhorret, & quic-
quid ultra sufficientiam forsue id lydia gleba esset
sue formicarum auriferarum opus tanto magis de-
spiceret, quanto minus indigeret. Sufficientia autem
non ipsa libidine uoluptatum sed nature necessitate
diffiniēda est: nā qui excedūt necessitatis impiosissimi
les sunt, iis q̄ precipites deferunt, nihil stabile iueniētes

si ad dno dy the...
dny qd...
ab...
ab...
ab...

ubi possint consistere: nullum terminum precipita/
tionis habentes: sed quanto plura amplectunt^{adm} tanti
dem aut & iam pluris^{auri} indigent ad uoluptates imple/
das. diuitiarū enim: ut ait Solon: nullus est tminul.
Verum ad eam rem Theognide magistro utendū est
qui ita inquit. Neq; diuitias cupio: neq; uoto precor.
sed mihi contingat ex paruo uitam agere: omni carē/
tem molestia. Porro non sine beniuolentia qdam mi
hi in mentē uenit dictum Diogenis humana omnia si
mul contemnentis: qui magno rege ditiorē se pdica/
bat: quia ipse uidelicet paucorū indigeret. At nobis
nisi Pythie myrii adsint talenta & infinita soli iugera
& numerola armentoz examina / nihil sat erit. Opor
tē autē: ut ego qdē arbitror: nec absentes diuitias o/
ptare: nec presentib; gloriari: nisi quātum scias uti.
Sapient enim Socrates qui cū uideret hominē diuiti/
is affluentē / ea q; de causa fastidio quodā gloriabun/
dum uadere / nō pus inq; te admirabor q̄ notū mi
hi fuerit / quo pacto scias uti fortunis tuis. An uero
Phidias Polyclet; q; si auro aut ebore gloriati essent
ex qbus alter Ilieni sibi Iouem: alter Iunonem effinxit /
ridiculi haberent: aliena bona sibi glorię fore putā/
tes / propam uero artem qua illud aurum p̄ciosius fa
ctum est / silentio p̄tereuntes: Nos autē humanam
uirtutem nō satis decoris ipsam p se habere arbitran/
tes / minori reprehensione dignos esse p̄ntabim;: At
diuitias qdem contemnem; & uoluptates despiciem;
uerum blandicias & adulationes sectabimur: & archi
locheę uulpis calliditate multiplicitate q; gaudebi
mus: At nihil est quod eque fugere debeat sapiens q̄

ridebo puerilem eius sententiam / contemplan-
gum & insensibile seculum . qd quide tale est ut que
admodu immortalis anime ita & iam illius seculi nul-
lum finem mens possit concipere . Ad quod ut uaticu
paremus / omnis lapis (ut dicunt) mouendus est unde
aliqua utilitas ad eam rem sit nobis futura . Non igit
quia ardua sunt hec & laboriosa idcirco torpescam
sed memores illi⁹ sententie : oportere uidelicet unum
quenq; uitam pbatillima eligere : expectare autem ut
consuetudo faciat illam iocundam atq; dulcem uide-
ri : ea sequi aggrediamur . Turpe est enim cum temp
p socordiam abierit / tunc demum illud reuocare cum
preter dolorem nihil sit amplius uocanti rediturum .
Ego igit que optima esse rebar / partim nunc uos ad-
monui : partim omni uite tempe admonebo . Vos au-
tem : cum tria sint morborum genera : utinam ne uos
ei similes prestetis qd insanabile est : ne uita mente e-
grotetis ut pleriq; solent corpe egrotare . Nam ii qui
parua ualitudine anguntur / ipsi pficiuntur ad medi-
cos . Qui uero grauiori morbo premunt / ad se cura-
res accersunt . At ii q in atram bilem insanabilem tras-
uecti sunt / ne uenientes quidem medicos recipiunt .
Quod uos no patiamini nu / recta consilia aspernates .

FINIS

